

متن پرسش

با سلام و خسته نباشید: ۱. چرا وقتی از ماندن اثر وضعی گناه بعد از توبه این همه تفاوت نظر هست و حتی شما هم مثلاً در بعضی جواب‌ها می‌گویید خوب حالا این تغییر نمی‌کند بعنوان تقدیر بپذیر؟ خدایی که اثرات روحی رو مثلاً از بین می‌ره چطور اثر جسمی رو نمی‌تونه؟ که خیلی می‌گویند بخاطر قضای تکوینی و این مسایل هست ما می‌خواهیم بدانیم آیا واقعا همه چیز مثل گناه نکرده میشه؟ مثلاً کسی در اثر گناه دستش رو از دست می‌ده در نیامد دوباره یه دست جدید؟ ۲. آیا اشتباهات زندگی هم مثل گناهان هست و حساب میشه که مثل توبه بهش نگاه کرد مثلاً حتی یه اشتباه کوچک در انتخاب؟ ۳. از کجا بفهمیم کل تلاش و کردیم بخصوص اینکه تو زندگی تقسیم زمانی هست مثلاً یکی می‌تونه بیست ساعت در روز درس بخونه و یکی ده ساعت. از کجا بفهمیم تلاش ما برای رسیدن به اون قضای الهی بوده و ناکافی نبوده مثلاً غیر احساس که در جواب کسی گفتید؟ ممنون از

پاسخگویی

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: حتماً عنایت دارید که چنین موضوعی گسترده‌تر از آن است که بتوان در یک جمله روشن کرد. زیرا بحث در قرارگرفتن در جاده توحید است که در عین احساس حضور، همچنان باید ادامه داد تا اگر راهی به جهت گناه یا به جهت هر امر دیگری در مقابل انسان بسته شد، راه‌های دیگری گشوده باشد. آری! حتی اگر به هر دلیلی دست فرد قطع شد و دست دیگری نروئید، ولی راهی که انسان بی‌دست نتواند خود را ادامه دهد، بسته نیست و باز باید به سخن عطار نیشابوری توجه کرد که می‌فرماید: «تو پای به راه در نه و هیچ می‌رس / خود راه بگویدت که چون باید کرد». موفق باشید